

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum status religiosorum sit perfectus? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

plex confidatio. Quarum prima est, de his in quibus principaliter consistit religionis status. Secūda, de his quæ religiosis licitè conuenire possunt. Tertia, de distinctione religionū. Quarta, de religionis ingressu.

- ¶ Circa primum quæruntur decem.
- ¶ Primo, vtrum religiosorum status sit perfectus?
- ¶ Secūdo, vtrū religiosi teneantur ad omnia consilia?
- ¶ Terrio, vtrum paupertas voluntaria requiratur ad religionem?
- ¶ Quarto, vtrum requiratur continentia?
- ¶ Quinto, vtrum requiratur obedientia?
- ¶ Sexto, vtrum requiratur quòd hæc cadāt sub voto?
- ¶ Septimo, de sufficiencia horum votorum.
- ¶ Octauo, de comparatione eorum adinuicem.
- ¶ Nono, vtrum religiosus semper mortaliter peccet, quando transgreditur statum suæ regulæ?
- ¶ Decimo, vtrum cæteris paribus, in eodem genere peccati plus peccet religiosus, quam secularis?

ARTIC. I.

884

Vtrum religio importet statum perfectionis?

quo 5. a.
21 co. 49
sp. 18. a.
16.
pauloan-
se sic. vl.
2 1.
l. 10. c. 4.
ante me.
20, 5.
l. 2. de in-
uentio. in
fol 4 an-
te 6. lib.
9. 81. a. 2
ad 3.

AD primum sic proceditur. Videtur, quòd religio non importet statum perfectionis. Illud enim quod est de necessitate salutis, non videtur ad statum perfectionis pertinere. Sed religio est de necessitate salutis: quia per eam vni omnipotenti Deo religamur, sicut Aug. * dicit in libro de vera relig. Vel religio dicitur ex eo, quòd Deum reeligimus, quem amiseramus negligentes, vt Augustinus dicit in decimo * de Civitate Dei. Ergo videtur, quòd religio non nominet perfectionis statum.

¶ 2 Præterea, Religio secundum Tullium * est, quæ naturæ diuinæ cultum & ceremoniamque offert. Sed offerre Deo cultum & ceremoniam magis videtur pertinere ad ministeria sacrorum ordinum, quam ad diuersitatem statuum, vt ex supradictis patet. Ergo videtur, quòd religio non nominet perfectionis statum.

¶ 3 Præterea, Status perfectionis distinguitur contra statum incipientium & proficientium, Sed etiam

in religione sunt aliqui incipientes & aliqui proficien-
tes. Ergo religio non nominat perfectionis statum.

¶ 4 Præterea, Religio videtur esse pœnitentiæ lo-
cus. Dicitur enim in Decretis 7. * quæst. 1. Præcipit
sancta synodus, ut quicumque de pontificali dignitate
ad monachorum vitam & pœnitentiæ descenderit lo-
cum, nunquam ad pontificatum refurgat. Sed locus
pœnitentiæ opponitur statui perfectionis. Vnde Dion.
in 6. † cap. Ecclesiasticæ Hierarchiæ ponit pœnitentes
in infimo loco, scilicet inter purgandos. Ergo videtur,
quod religio non sit status perfectionis.

SED contra est, quod in collationibus Patrum di-
cit † Abbas Moyses, de religiosis loquens, leuiorum
inediam, vigiliis, labores corporis, nuditatem, lectio-
nem, careralque virtutes debere nos suscipere noue-
rimus: ut ad perfectionem charitatis istis gradibus
possimus ascendere. Sed ea quæ ad humanos actus
pertinent, ab intentione finis speciem & nomen reci-
piunt. Ergo religiosi pertinent ad statum perfectio-
nis. Dionysius etiam 6. † cap. Ecclesiasticæ Hierarch.
dicit eos, qui nominantur Dei famuli, ex Dei puro
seruitio & famulatu vniri ad amabilem perfectionem.

RESPONDEO dicendum, quod sicut ex supra-
dictis † patet, id quod communiter multis conuenit,
antonomaticè attribuitur ei, cui per excellentiam
conuenit: sicut nomen Fortitudinis vendicat sibi illa
virtus, quæ circa difficillima firmitatem animi seruat;
& Temperantiæ nomen vendicat sibi illa virtus, quæ
temperat maximas delectationes. Religio autem, ut su-
pra habitum est †, est quedam virtus, per quam ali-
quis ad Dei seruitium & cultum aliquid exhibet. Et
ideo antonomasticè religiosi dicuntur illi, qui se tot-
aliter mancipant diuino seruitio, quasi holocaustum
Deo offerentes. Vnde Gregor. † dicit super Ezechie-
lem, Sunt quidam, qui nihil sibi metipsis reseruant, sed
sensum, linguam, vitam, atque substantiam, quam per-
ceperunt, omnipotenti Deo immolant. In hoc autem
pœnitentiæ hominis consistit, quod totaliter Deo inhæ-
reat,

7. q. 1. c.
46. Hoc
nequa-
quam.

e. 6. n. 10.
ge à pri.

collat. 1.
c. 7. cir.
princ.

e. 6. p. 1.
non pro-
cul a fi.

q. 141. a.
2. et 1. 2.
q. 61. a. 3

q. 81. a. 2

ho. 20. in-
ter med.
& fi.

reat, sicut ex supradictis ¶ patet. Et secundum hoc religio perfectionis statum nominat.

q. 184. a. 2.

Ad primum ergo dicendum, quòd exhibere aliqua ad cultum Dei, est de necessitate salutis. Sed quòd aliquis se totaliter & sua diuino cultui deputet, ad perfectionem pertinet.

q. 31. a. 1.

ad 1. C.

a. 4. ad 1.

¶ 2.

Ad secundum dicendum, quòd sicut supra dictum est, ¶ cum de virtute religionis ageretur, ad religionem pertinent non solum oblationes sacrificiorum, & alia huiusmodi, quæ sunt religioni propria; sed etiã actus omnium virtutum, secundum quòd referuntur ad Dei seruitium & honorem, efficiuntur actus religionis. Et secundum hoc, si aliquis totam vitam suam diuino seruitio deputet, tota vita sua ad religionem pertinebit. Et secundum hoc, ex vita religiosa quam ducit, religiosi dicuntur qui sunt in statu perfectionis.

q. 184. a. 5.

Ad tertium dicendum, quòd sicut dictum est, ¶ religio nominat statum perfectionis ex intentione finis. Unde non oportet quòd quicumque est in religione, iam sit perfectus, sed quòd ad perfectionem tendat. Unde super illud Matth. 19. Si vis perfectus esse, &c. dicit ¶ Origenes, quòd ille qui mutauit pro diuitiis paupertatem, vt fiat perfectus, non ipso tempore, quo tradiderit bona sua pauperibus, fiet omnino perfectus, sed ex illa die incipiet speculatio Dei adducere eum ad omnes virtutes. Et hoc modo in religione non omnes sunt perfecti, sed quidam incipientes, quidam proficientes.

¶ ac. 8. in
Matt. ali
quantu-
m a me.
30. 2.

Ad quartum dicendum, quòd religionis status principaliter est institutus ad perfectionem adipiscendam per quædam exercitia quibus tolluntur impedimenta perfectæ charitatis. Sublatis autem impedimentis perfectæ charitatis, multò magis exciduntur occasiones peccati, per quòd totaliter tollitur charitas. Unde cum ad pœnitentem pertineat causas peccatorum excidere, ex consequenti status religionis est conuenientissimus pœnitentiæ locus. Unde in Decretis 33. ¶ quæst. 2. canone, Admonere, consulitur cuidam, qui

33. q. 2. c.
8. Admo-
nere in
dem.

¶ ac. 8.

uxorem occiderat, vt potius monasterium ingredia-
tur, quod dicit esse melius & leuius, quam quod pœ-
nitentiam publicam agat remanendo in seculo.

ARTIC. II.

Virum quilibet religiosus teneatur ad omnia consilia?

385

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod quili-
bet religiosus teneatur ad omnia consilia. Qui-
cumque enim profiteretur statum aliquem, teneatur ad
ea quæ illi statui conueniunt. Sed quilibet religiosus
profiteretur statum perfectionis. Ergo quilibet religio-
sus teneatur ad omnia consilia, quæ ad perfectionis sta-
tum pertinent.

4. d. 1. q.
2. a. 6. q.
2. ad 3.

¶ 2. Præterea, Greg. † dicit super Ezech. quod il-
le qui præsens seculum deserit, & agit omnia bona,
quæ valet, quasi iam Aegypto derelicta, sacrificium
præbet in eremo. Sed deserere seculum, specialiter
pertinet ad religiosos. Ergo etiam eorum est agere
omnia bona quæ valent. Et ita videtur, quod quilibet
eorum teneatur ad omnia consilia implenda.

ho. 20. a
med.

¶ 3. Præterea; Si non requiritur ad statum perfe-
ctionis, quod aliquis omnia consilia impleat, sufficiens
esse videtur, si quædam consilia impleat. Sed hoc fal-
sum est: quia multi in seculari vita existentes aliqua
consilia implent, vt patet de his qui continentiam ser-
uant. Ergo videtur, quod quilibet religiosus, qui est in
statu perfectionis, teneatur ad omnia quæ sunt perfe-
ctionis. Huiusmodi autem sunt omnia consilia.

Sed contra, ad ea quæ sunt supererogationis, non
teneatur aliquis nisi ex propria obligatione. Sed non
quilibet religiosus obligat se ad omnia, sed ad aliqua
determinata: quidam ad hæc, quidam ad illa. Non
ergo omnes tenentur ad omnia.

RESPONDEO dicendum, quod ad perfeccio-
nem aliquid pertinet tripliciter. Vno modo, essen-
tialiter. Et sic, sicut supra dictum est *, ad perfeccio-
nem pertinet perfecta obseruantia præceptorum cha-
ritatis. Alio modo ad perfectionem pertinet aliquid
consequenter: sicut illa quæ consequuntur ex perfe-
ctione

q. 184. a.
3.

T. I.
undum hoc
libere aliqua
Sed quod
deputet, ad
pra dictum
ad religio-
ficiorum,
oria; sed etiã
d referuntur
r actus reli-
viam suam
eligionem
ioia quam
perfectionis
um est, † re-
tione finis.
a religione,
em tendit.
is esse, &c.
pro diuini
tempore,
omnino per-
dei adduce-
in religione
incipiens;
status prin-
dipiscendam
impedimenta
imentis per-
occafiones
as. Vnde
catorum ex-
est conue-
egretis 33. †
uidam, qui
vixit